

Декемврий и се прѣкратава къмъ края на м. Февруарий или най късно до 15 Мартъ; той не замръзва всѣка година, а само въ най силнитѣ студове.

Разливъ на водитѣ на Дунава става два пѣти въ годината: въ началото на пролѣтъта, когато се почне топенито на снѣговетѣ по планинитѣ въ долното му течение и прѣзъ лѣтото, когато се почне топенито на снѣговетѣ въ Алпийтѣ и Карапатитѣ, т. е. въ горното му течение. Пълноводия има, така сѣщо, двѣ: въ пролѣтъ, което се явява въ началото на Априлий и се продължава отъ 5—6 недѣли и въ есенъ появяващо се прѣзъ Септемврий и се продължава двѣ недѣли.

Срѣдната височина на Българскитѣ брѣгъ, на протажението отъ Тимокъ до Силистра, достига до 60 метра, а оная на Руманскитѣ — отъ 1 до 12 метра. Вслѣдствие на това, прѣзъ врѣме на разливитѣ, Руманскитѣ полета около брѣговетѣ се наводняватъ, а Българскитѣ само около гр. Видинъ, гдѣто брѣга е най нискъ.

По сѣщитѣ тия причини и пристанищата въ Румания не се намиратъ до самитѣ градове, т. е. градовѣтъ не се намиратъ на самия брѣгъ на Дунава, когато въ България пристанищата сѣ много по удобни и градовѣтъ, така да се каже, висѣтъ надъ дунавскитѣ брѣгове. Тѣзи естествени прѣимущества на нашия брѣгъ, не ще съмнение, улѣсняватъ търговскитѣ сношения на България повѣче, отъ колкото на Румания.

Отъ притоцитѣ на Дунава по главни сѣ: Нишава, притокъ на рѣка Българска Морава, Тополовица, Тимокъ, Видболъ, Акчаръ, Ломъ, Цибръ, Огоста, Скътъ, Искръ, Витъ, Осъмъ, Янтра, Руссенски-Ломъ и Демиръ-Ваба.

а) *Нишава*, съставлява се отъ рѣкитѣ: Гинска, Ежевица, Лукавица, Ерма (Трънска р.), въ долното течение Суковска, и р. Височка (Темска). Гинската рѣка има началнитѣ си извори въ най-источний край на Чипровскитѣ балкани, а именно отъ връха Кожъ. Ежевица, която раздѣля Драгоманската сѣдловина на двѣ, събира водитѣ си отъ Драгоманскитѣ врѣхове, като има началото си подъ с. Драгоманъ и с. Лѣтница. По течението на тая рѣка минава Драгоманския проходъ, който съединява Софийското и Пиротско полета, а така сѣщо и желѣзнопѣтната линия Нишъ—София.

Лукавица извира отъ западнитѣ склонове на Драгоманската сѣдловина, а чрѣзъ притока си Скръвеница — отъ сѣвернитѣ на Врачанската планина, до с. Скръвеница и Гория-Невля; другия ѝ притокъ — р. Дервентъ извира отъ сѣверозападнитѣ склонове на Люлинъ планина, а именно отъ Прѣдѣлъ-Балканъ и Кози-Гребенъ. Рѣката Ерма (Трънска), както и притоцитѣ ѝ: Вуча, Глаговица и Ябланица иматъ началнитѣ си извори въ сѣвер. склонове на Власини планини; първий отъ тѣхъ (притоци) извира на югъ отъ с. Клисурса, до махалитѣ: Дражини и Ковачева (близо до границата), вторий — до селото Глаговица, право на югъ отъ гр. Трънъ и третий — мѣжду с. с. Ребро (Реброво) и Лилинци, като събира и частъ отъ водитѣ си отъ югозападнитѣ склонове на рѣта Кози-Гребенъ (Люлинъ-Планина). Височка (Темска) рѣка извира отъ югозападния склонъ на връха Кожъ и запад. склонове на Чипровскитѣ балкани.

б) *Тимокъ*, който въ най-горното си течение се състои отъ два притока — Търговашки Тимокъ, и Бѣли, извира: първий, отъ западнитѣ склонове на планината св. Никола, а Бѣли — отъ Гулянска планина (въ Сърбия). Той въ долното си течение, а именно отъ устието на р. Безданица до устието си въ Дунава, образува границата мѣжду България и Сърбия.